

"Halbuki, ne o ülfet, ne o mebzuliyet, ne o mürur-u zaman, ne o büyük tahavvülâtlar, onun kıymettar hakaikına, onun güzel üslûplarına halel verememiş..." Buradaki "tahavvülat" ve "mebzuliyet" ifadelerini açar mısınız?

"Tahavvülat" *değişimler* anlamına geliyor. Kainatta tekamül ve değişim kanunu hükmettiği için, her şey sürekli bir şekilde değişip dönüşüyor. Bu yüzden ki insanların keşfetmiş olduğu beşeri hakikatler bir dönem işe yarasa da ileriki dönemlerde eskiyip önem ve değerini kaybediyor ve yenileri ile değişmek zorunda kalıyor.

Kur'an'ın evrensel ve zaman üstü hakikatleri, bu değişimlerden etkilenmeyip tazeliğini ve zindeliğini daimi olarak devam ettiriyor. İnsanlığın siyasi, sosyal ve iktisadi değişim ve dönüşümleri, Kur'an'ı hükümsüz ve geçersiz kılamıyor. Ekmek yemek su içmek nasıl insanlığın her döneminde zaruri ve temel bir ihtiyaç ise, Kur'an'ın hakikatleri de insanın kalp ve ruhuna zaruri ve temel birer ihtiyaçtırlar.

Özetle, *insanlık değişim ve dönüşüm vesilesi ile yaşlandıkça, Kur'an hakikatleri gençleşip tazeleniyor.*

* * *

"Mebzuliyet" burada insanların Kur'an ile çokça haşır neşir olması anlamındadır. Ki bir şey ile çok fazla haşır neşir olmak, o şeyi çabuk tüketip bitirir ve insanlar o şeyden yavaş yavaş bıkip uzaklaşmaya başlarlar.

Halbuki insanlık mebzuliyet ile Kur'an ile muhatap olmalarına rağmen, onu bitirip tüketemiyorlar. Bilakis muhatap oldukça Kur'an onları içine çekip cezbesi ile mest ediyor.

Beşerin eserlerinin ömrü, haşır neşir olma noktasından gayet kısa ve fani iken, Kur'an'ın muhataplık ve haşır neşir olma müddeti çok uzun olmasına rağmen, bütün tazeliği ve güzelliği ile devam etmektedir ve ediyor...